

Un artist al imaginii

N. Şvaico

În această „bătălie a vieţii împotriva morţii“ care este teatrul, a mai căzut un luptător. N-a fost nici dramaturg, nici om al scenei. Arma lui era aparatul de fotografiat; sectorul pe care-l apăra — memoria teatrului. O viaţă întreagă a trudit, cu nobilul fanatism al perfecţionistului în profesie, ca să păstreze pentru viitor viaţa spectacolului, ca să surprindă şi să dezvăluie neştiutul fiecărui chip de artist. A iubit arta teatrului şi i-a iubit pe actori, obligându-i, cu fiecare portret pe care li-l făcea, să fie la înălţimea a ceea ce el vedea într-înşii.

Ne-a fost un colaborator nepreţuit, pentru că înţelesese că servim acleaşi ţeluri şi pentru că ştia că rigoarea, promptitudinea, eficienţa sînt şi ele feţe ale talentului.

Am dorit, în semn de omagiu, să publicăm ultima fotografie realizată de el; Teatrul „Nottara“, în colectivul căruia a lucrat pînă în ultimele zile ale vieţii, ne-a oferit caletul-program, abia ieşit din tipografie, al celei mai recente premiere, Jocul de-a vacanţa de Mihail Sebastian. Întrezărim, în această ironică punere în pagină, o idee grafică şi o idee teatrală. Şi rectificăm: N. Şvaico a fost un om al scenei; fără el, memoria teatrului va fi mai săracă...

Red.

In memoriam

